

νοστιμάδα

νοστιμάδα, η, ουσ. [<μσν. νοστιμάδα <νόστιμος + κατάλ. -άδα]. **1.** η ευχάριστη γεύση: «είναι τόσο καλή μαγείρισσα, που όλα τα φαγητά της έχουν μια ξεχωριστή νοστιμάδα». **2.** η θελκτικότητα, η χάρη, η κομψότητα: «μιλούσε με μια νοστιμάδα, που σ' έκανε να κρέμεσαι απ' τα χείλια του». (Λαϊκό τραγούδι: *αχ, πού είναι εκείνα τα παλιά κι εκείνη η νοστιμάδα, που εγλεντούσα με βιολιά κι όλο με αμαξάδα*). **3.** η ερωτική ευχαρίστηση: «μόνο εγώ έχω νιώσει τη νοστιμάδα του φιλιού της». (Λαϊκό τραγούδι: *θ' αρχίσουν οι καβγάδες μας κι οι ζήλιες στην αράδα, αγάπη δίχως πείσματα δεν έχει νοστιμάδα*).

- αγάλια αγάλια το φιλί, για να 'χει νοστιμάδα, βλ. λ. [φιλί](#).

- αλάργα αλάργα το φιλί, για να 'χει νοστιμάδα, βλ. λ. [φιλί](#).

- ανάρια ανάρια το φιλί για να 'χει νοστιμάδα, βλ. λ. [φιλί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας